

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011467
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116011467.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. marca 2017 prejednal sťažnosť prokurátora vo veci odsúdeného

W.

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., W. č. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/360/2016 zo dňa 19.12.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 415 ods. 1 Tr.por. a § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného W. R. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/25/2014 zo dňa 12.03.2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/25/2014, zo dňa 29.04.2015 /o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia/, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/25/2014 zo dňa 12.03.2014 bol W. R. odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a iné k úhrnnému trestu odňatia slobody na 2 roky, podmiennečne odloženému na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 29.04.2015 mu bol výkon trestu odňatia slobody nariadený, a pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol W. R. podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a podľa § 68 ods.1 Tr.zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou prokurátora. V písomných dôvodoch prokurátor uviedol, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody 2-krát disciplinárne potrestaný, riziko sociálneho zlyhania zhodnotil ústav na výkon trestu ako stredné, resocializačnú prognózu ako menej priaznivú. W. R. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. V trestnej veci Okresného súdu Žilina mu bol podmiennečný trest odňatia slobody premenený na nepodmiennečný, pretože sa odsúdený v skúšobnej lehote neosvedčil a spáchal ďalšiu trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený. Prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného. Na odsúdeného teda už bolo pôsobené skúšobnou dobou, v ktorej sa neosvedčil. Podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu, bez ohľadu na

účel trestu. U odsúdeného nie je možné predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, preto na jeho podmienené prepustenie nie sú splnené zákonné predpoklady. Navrhol preto, aby krajský súd uznesenie Okresného súdu Trenčín zrušil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Súd prvého stupňa síce správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa v prítomnosti svojho obhajcu vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhuje svoje podmienené prepustenie, ako aj k písomnému hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na verejnom zasadnutí zistené skutočnosti však prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil.

Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z hľadiska dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody, bola splnená formálna podmienka pre podmienené prepustenie, t.j. lehota na podanie návrhu.

Odvolačiemu súdu nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd dospel k záveru, že je splnená aj materiálna podmienka, t.j. odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život a pre spoločnosť nie je vysoké nebezpečenstvo jeho recidívy. Súd svoj názor oprel len o skutočnosť, že napriek záveru ústavu, že ho neodporúča podmienenčne prepustiť, je daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život. Najmä preto, že disciplinárne tresty sú staršieho dátumu, vykonával v ústave prácu, a hoci si podľa ústavu pracovné povinnosti plnil len ako priemerný pracovník, prvostupňový súd skonštatoval, že si tým odsúdený vytvoril predpoklady, aby sa zamestnal po prepustení. Doma má vytvorené rodinné zázemie, vzťahy medzi ním rodinou a družkou sú na dobrej úrovni, a preto s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti, a keďže je vo výkone trestu prvý krát, vyhovel jeho návrhu a podmienenčne ho prepustil na slobodu s postačujúcou skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

Krajský súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že u odsúdeného nemožno očakávať, že po podmienenom prepustení bude viesť riadny život, pretože u neho existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania (užívanie alkoholu, nedostatočný príjem, nedostatočné vzdelanie, opakované páchanie trestnej činnosti). Záver o takomto riziku vyplýva nielen z hodnotenia ústavu, ktorý ho neodporučil podmienenčne prepustiť, ale aj z doterajšej súdnej trestnosti odsúdeného W. R., ktorý je páchatelom rôznej, aj násilnej trestnej činnosti. Prvý mu uložený trest odňatia slobody mu bol podmienenčne odložený, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil, a výkon trestu odňatia slobody mu bol nariadený, aktuálne ho vykonáva. O tom, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia ho nijak neprevychovala a nevedla k jeho náprave svedčí, že následne spáchal ďalšie skutky /z toho jeden zločin a dva prečiny/, za ktoré bol v troch prípadoch právoplatne opätovne odsúdený.

Z uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu nepodarilo ani pod hrozbou premeny podmieneného trestu, a následne viackrát zlyhal. Aj v hodnotení ústavu je uvedené, že bagatelizuje svoju trestnú činnosť, má k nej len čiastočne kritický postoj.

Záruky, že povedie na slobode riadny život sú teda podľa názoru krajského súdu minimálne. Nepostačuje na to, ako to uvádzal prvostupňový súd, že je odsúdený prvý krát vo výkone trestu, resp. že je v ústave pracovne zaradený. Je potrebné na osobu odsúdeného hľadieť komplexne.

Zo správy ústavu vyplynulo aj to, že z pracoviska je hodnotený len ako priemerný pracovník. Program zaobchádzania vo výkone trestu odňatia slobody sa mu darí plniť len čiastočne. Je impulzívny, konfliktný, čo vyústilo k disciplinárnym trestom. Navyše je stíhaný za zločin ublíženia na zdraví. Ohľadom rodinného zázemia deklarovaného odsúdeným je potrebné skonštatovať, že ani toto ho od páchania trestnej činnosti v minulosti nijak neodradilo.

Aj tieto okolnosti dokresľujú celkový negatívny obraz osoby odsúdeného, a vzbudzujú vážne pochybnosti o jeho schopnosti viesť riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.